

I 69277

GLASNIK MUZEJSKEGA DRUŠTVA ZA SLOVENIJO

BULLETIN DE LA SOCIÉTÉ DU MUSÉE DE SLOVÉNIE

XXII, 1941

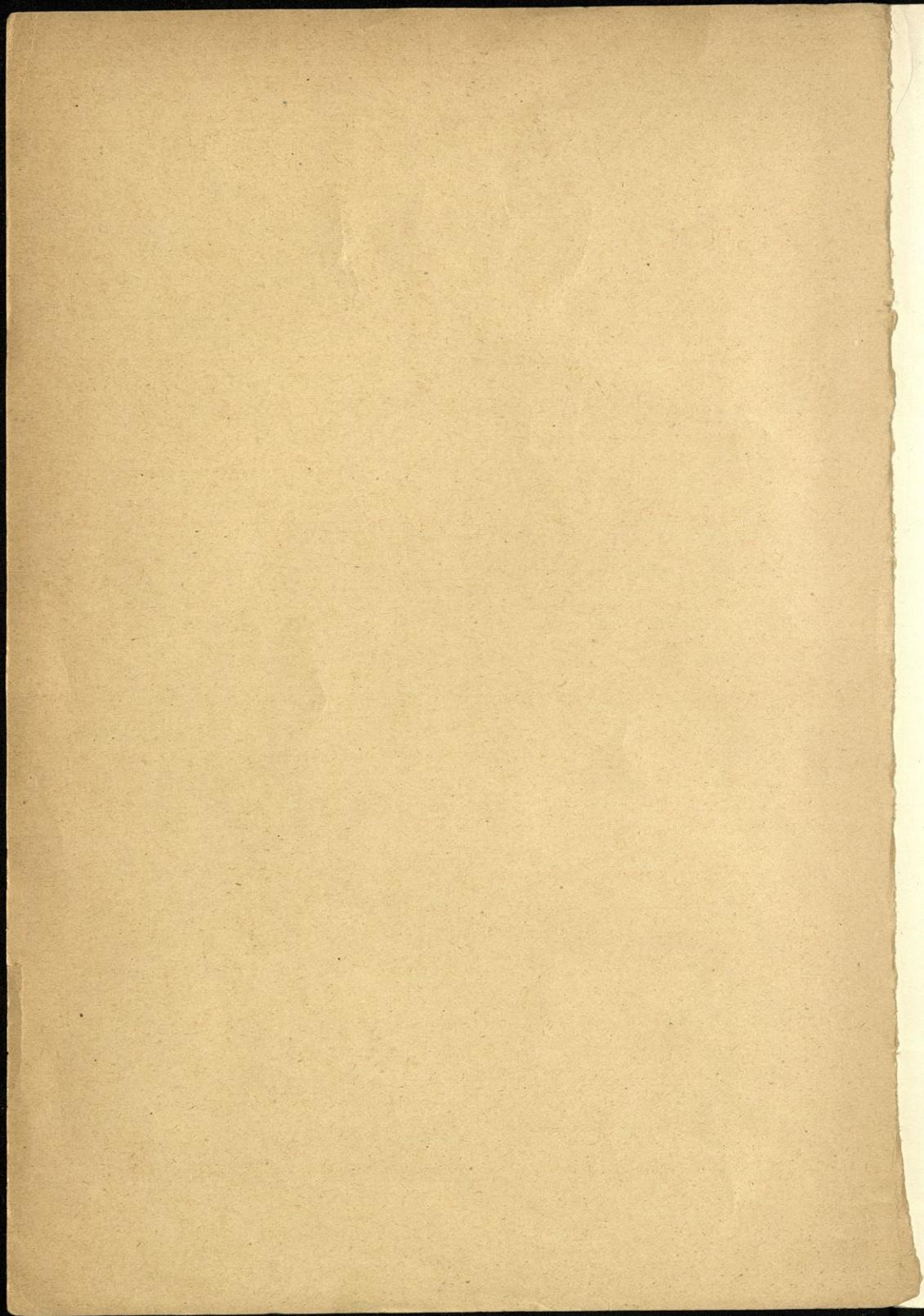
POSEBNI ODTIS — EXTRAIT

MILKO KOS

**SLOVENSKE PRISEGE
LOŠKIH IN BLEJSKIH KMETOV
IZ PRVE POLOVICE 17. STOL.**

LJUBLJANA 1941

JUGOSLOVANSKA TISKARNA V LJUBLJANI

71
-5. IV. 1919
gavt.

SLOVENSKE PRISEGE LOŠKIH IN BLEJSKIH KMETOV IZ PRVE POLOVICE 17. STOLETJA

Milko Kos

V vrsti tekstov in beležk na slovenskem jeziku, ki niso služile cerkvenim potrebam in so se nam ohranile v skromnem številu od druge polovice srednjega veka sem, zavzemajo vidnejše mesto *pri se ge in pri se žni obrazci*.¹ Najstarejše so prisege za funkcionarje mesta Kranja iz prve polovice 16. stoletja.² Sledi po času zapisa prisega, napisana 1570 pri Veliki Nedelji na Štajerskem, iz dobe okoli 1600 pa prisega za one, ki so se pod škofom Hrenom od »krive zapelavske lutriške zmote ali vere« vračali zopet h katoliški veri.³

V 17. in 18. stoletju se take slovenske prisege in prisežni obrazci čimdalje bolj mnogo. Poznamo jih za razne prilike in potrebe iz mnogih krajev slovenske zemlje: za rabo pri sodiščih in pri sodnih obravnavaah, za funkcionarje, uradnike in nastavljence v deželnih in občinskih službi, za meščane in fevdnike raznih vrst,prisege za gorske pravde in še razne vrste individualnih priseg.^{3a}

Niso nam pa bile doslej znane prisege na slovenskem jeziku, ki so jih morali polagati kmečki podložniki ob poklonitvi svojemu vsakokratnemu novemu zemljiškemu gospodu. Zaradi tega in ker spadajo te prisege med starejše slovenske tekste te vrste, jih tu objavljam. Prisege so iz loškega gospodstva freisinških škofov in iz blejskega gospodstva brixenskih škofov.

Obedve freisinški prisegi se nahajata v okrožnem arhivu (Kreisarchiv) v Münchenu, brixenski teksti pa v škofijskem arhivu v Brixenu (Bressanone).

Prva freisinška prisega je datirana 12. maja 1615. leta. V istem fasciklu kot tekst slovenske prisege je tudi nemški tekst prisega, ki so jo freisinškemu škofu podali »Richter, Rath vnnd ein gemaine burgerschafft hiesiger Statt Laackh.« Na zunanjji strani tega lista stoji zapisano »Aydt- vnd Huldigung der Laackherischen Burger- schafft, auch Herrschafts Vndterthanen. 1615. 12. May.«. Prisege so bile namenjene freisinškemu škofu Štefanu von Seibolsdorf (1612—1618). Slovenska prisega obstoji iz dveh delov: 1. iz nagovora, ki ga je imel, pač loški oskrbnik, na »podložne kmetičke«, v katerem med drugim opravičuje škofa, da ni mogel osebno priti v loško gospodstvo, ter 2. iz skupne prisega zbranih kmetov, koncipirane v prvi osebi.

Druga prisega kmetov z loškega gospodstva je naslovljena na freisinškega škofa Vida Adama von Geebeck, ki je pastiroval od 1618 do 1651. Koncipirana je tako, da je to, kar govore kmetje v prisagi na škofa Štefana v prvi osebi, v prisagi na škofa Vida Adama sestavljeni v obliki nagovora na zbrane kmete, a le konec (Kakor je nam napre branu...) je zapisan v prvi osebi. Ta prisega ni datirana; ker je pa prišlo

¹ Glej vrsto teh tekstov in beležk do 1764 pri Kidriču v Časopisu za slov. jezik, književnost in zgodovino, III (1921—1922), 73 dalje in Razvojna linija slovenskega preporoda v prvih razdobjih, Razprave Znanstvenega društva, V/VI (1930) 46d. — Primerjati je tudi na več mestih Kidričevo Zgodovino slovenskega slovstva, I (glej stvarno kazalo pod »prisežni obrazci«). — Kidričevemu seznamu je dodati slovensko prisego iz l. 1627., objavljeno v Ljubljanskem Zvonu, 1891, 704.

² J. Pajk, Stari rokopis kranjskega mesta, program gimnazije v Mariboru za 1870, 27 dalje.

³ M. Slekovec v Izvestijah Muzejskega društva za Kranjsko, 1898, 47; P. Hitzinger v Mittheilungen des historischen Vereins für Krain, 1864, 3.

^{3a)} O izrazih pri slovenskem priseganju prim.: M. Dolenc, Pravnozgodovinska študija o prisegi pri Slovencih, Zbornik znanstvenih razprav pravne fakultete, XVI (1940), 74d.

do takega priseganja navadno v prvih letih po nastopu vlade novega škofa, jo je verjetno datirati leta 1618. ali pa kmalu po tem letu.

Brixenska prisega je iz leta 1629. in obstoji iz dveh delov: 1. iz nagovora, ki ga je imel v imenu škofa, prejkone njegov blejski oskrbnik, na zbrane kmete v slovenskem jeziku, kajti »neh Firshtaua gnada na snaio uashe sprahe«, in 2. iz prisežnega obrazca, ki ga je bral oskrbnik in so nanj kmetje odgovarjali v prvi osebi. Prisega iz l. 1629. je namenjena škofu Wilhelmu von Welsberg, ki je bil po smrti škofa Daniela Zena (ta je umrl 24. septembra 1628) v Brixenu za škofa od 1628—1641 in je, kot je iz nagovora razvidno, prišel l. 1629. osebno na Bled. Nagovor poudarja, da je škofova dolžnost »temu Bogimu koker temu Bogatimu, temu Bogatimu koker ubogimu ena glih prauda inu prauiza dershati inu uoshiti«.

Prisegali so kmetje blejskega gospodstva, ki so spadali neposredno pod škofa, in kmetje, ki so spadali pod proštijo na Otoku na Blejskem jezeru. Slednji so bili s proštijo vred podrejeni stolnemu kapitlu v Brixenu. V prvi polovici 17. stoletja je imela proštija, kot je razvidno iz naših prisežnih tekstov, kmete v Zazeru (Safser, Saser), kraju ob cesti, ki pelje iz Mlinega na Bohinjsko Belo, tik za današnjim kraljevim gradom Suvoborom. Ta kraj se omenja v virih od srede 14. stoletja dalje v oblikah: Aser, Assarr, Asser, Atzer, Azer, Saser, Sasern, Zazer.⁴

Obrazce, napisane leta 1629. ob priliki poklonitve in priseganja škofu Wilhelmu, so uporabili na Bledu še enkrat leta 1642. — po nastopu novega škofa v Brixenu, J o h a n n e s a Plazgummerja (1641—1647). Popravki imena »Wilhelm« v »Jaan« in drugemu brixenskemu tekstu pripisana letnica »1642« govori za to.

Prav iz leta 1642. se nam je, izza dobe brixenskega škofa Johannesa, ohranil še en kratek tekst slovenskega uradnega jezika in uradovanja na ozemlju blejskega gospodstva: škofovo naznanilo blejskim podložnikom, datirano 12. maja 1642 v Brixenu, ki pravi, da je škof odpustil dotedanjega blejskega oskrbnika Adama Pippana in postavil za blejskega glavarja Krištofa Karla Waidmanna iz Merana. Tudi v tem pisanju se s skoraj istimi besedami kot v zgoraj omenjenem prisežnem nagovoru ponavlja misel o enaki pravici in zaščiti ubogemu kot bogatemu. Akt, ki se nahaja v arhivu Naravnega muzeja v Ljubljani, je z obsežnim komentarjem objavil V. Oblak.⁵ Kar pravi Oblak o jeziku tega slovenskega teksta, velja tudi za naše tu objavljene freisinške in brixenskeprisege: »Jezik se odlikuje po vseh onih čudovitih germanizmih, katerih mrgoli skoraj v vsakem slovenskem rokopisu iz prejšnjih stoletij, zlasti v bolj juridičnih spisih. To je nekak poseben uradniški jezik in slog, kateri se oklepa ozkorčno vsake nemške besede.«

Teksti.⁶

1.

Temu visoku vrednemu Firstu inu gospudu, gospudo^{a)} Stephano Schkofu vfreising, naschimu gnadliumu Firstu inu gospodu po Schkoflim isuolienu,^{b)} inu poletim od nashiga suetiga ozheta Papesch, tudi od Celsariou suetlosti poterieniu, inuc^{c)} taku prezei kokar ie nasch gnadliu first hte Schkofoue schlosbia^{d)} perstopil, negou Firstoui gnad verh inu vichsi nizch ni bilu leschezhe, temuzh de nech Firstoua gnada nech podloschne kmetizhe Inu gospotua vpersonid^{e)} bi mogli obiskati, de bi prau mogli uidit inu sastopit, koku oni lich taku vduchounich rizchech bi mogli biti schizani, inu regirani, inu vnich schwarungach ali nedleschnich rizhesch,^{a)} zhe kai kateri ima naprei pernesti. Taku inu hitemu konzu nich Firstoua gnada nisa mogli pustiti letu gospotuu Locka vpersoni vglichi vischi obiskati. Dokler se sche te naropprei pred vsemi ozhe spodobit, de vie^{f)} nech Firstoue gnade koker vaschimu grundt-nimu inu Erb gospodu ta dolschna pokorschina inu persega sturite, fatega volia vi tudi na danaschni dan te lim erforderani. Taku inu Crafft nech visoku Firstoue gnade beuelch inu

^{a)} Prvič okoli 1350 »Saserna (kodeks W 594, fol. 122', v Državnem arhivu na Dunaju). — Urbarji proštije na Otoku iz 1431, 1524 in 1565 v škofijskem arhivu v Brixenu (signature 27185, 23507, 23569). — Seznam dohodkov proštije na Otoku 1416, koncept za urbar 1431 in obračuna dohodkov otoške proštije 1458 in okoli 1520 (Lade 38, Nr. 67 A, v arhivu stolnega kapitla v Brixenu). — Blejski urbar iz l. 1602. v Državnem arhivu v Bozenu.

^{b)} Doneski k historični slovenski dialektologiji, Letopis Matice Slovenske za leto 1891, 131—134.

^{c)} Objavljeni so v paleografski, to je originalu kolikor mogoče odgovarjajoči transkripciji, ne v diplomatični.

porozhnenia bode te ui sedai uascha persega sturili, katera uam bode naprei prebrana,^{f)} na katera ui tedai vsem flissom bote merkali, inu bode uedili teisti zilu nach priti.

Mi vsi kmetizhi tega Gospodua loke perseshema temu visoku vrednemu Firstu inu Gospudu, Gospudu Stephano isuolenimu inu poterienimu Schkofu vfraisingi, naschimu gnadliumu Firstu inu Gospudu, tudi negoue Firstoue gnade Stifttu tuistu, inu^{g)} Firstoue gnade postauleni gosposchini tukai podloschni, pokorni inu uesti biti, Nech Firstoue gnade inu Stiftta nuz prid, inu zhast firdrati, inu vsech rizhech nech Schkode ozhemo varouat, vsestua^{a)} inu po naschimu narbulschii premoscheniu, koker mi naschimu prauimu Erb Inu lustnemu Gospudu smo dolschni, inu sauolio prauize sturiti moremo. Kedar bi se tudi pergodilu, deh) vissoku poprei imenouam^{a)} nasch gnadliui First inu Gospod (kateru pa Gospod Bog po usoi boschij voli dolgu ozhe obaruuat) bi smertio doli schel, taku ozhmo inu moremo mi nech Firstoue gnade vissoku vrednemu Tumbcapitlu Freisingi taku dolgu, doklerⁱ⁾ skusi ta isti, ali skusi ta vechschi deil en drugi schoff bode isuolien, inu od naschiga suetliga Papesha poterien, pokorni inu podloschin biti. Suestu inu bres obieniga gfare.

Koker ie nam napre branu, inu mi smo dobru sastopili, taku mi perschemo^{a)} vse tuistu uestu derschat, kakor nam bog pomagai inu vsi suetniki.

Pola papirja v folio obliku, na kateri sta z zgorajšnjim tekstrom popisani tretja in četrta stran. — München, Kreisarchiv (Freising, Herrschaften in Oesterreich, Fasz. 46, Nr. 319).

2.

Vi te Gospiske Lokae podloschni kmetizhi imate persezhi, de ui timu visoku vrednemu Fürstu inu Gospodu, Gospudu Veitu Adamu isuolenimu inu poterienimu schkofu vfreisingi naschimu gnadliumu Fürstu inu Gospudu inu negoue, Fürstoue gnade Stiftta tamkaie, inu na nech Fürstoue gnade mestu nich naprepostauleni Gosposchini ali Flegariam ozhete^{j)} pokorni, uesti inu schlufabnik^{k)} biti, negoue Fürstoue gnade inu nich Stiftta nuz, prid inu zhast firdrati, inu poufod nich schkoda oberniti, inu pred toisto opominiti, uestu inu po uaschim premoscheniu, kakor ui uaschimu prauimul^{l)} Erb: inu lustnemu^{l)} Gosposchinu dolschni, spodobno inu skosi prauizo imate sturiti, kadar bi se tudi pergodilu de visokopopreimenouam^{a)} nasch gnadliui Fürst inu Gospud is Freisinga bi smertio dali schol, de Gospod Bug po negoue ozhini^{m)} Boschij gnadi dolgu ozhe obariuati, taku ui imate enimu vissoku vrednemu Tumbcapitulu tamkai vfreisingi taku dolgu de en drugi schkoff skusi Tumbcapitul ali skusi ta uekschi deil bode isuolien, inu tudi skusi Papeschou suetost poterien, pokorni inu schlufabnik^{k)} biti, inu na nich uasche merkaine imeti. Suestu inu bres ule gfare.

Kakor ie nam napre branu, taku mi perschelschemo ule toistu uestu sturiti inu derschat, toisto nam Bug inu negoui lubi Suetniki ozhe pomagati. Amen.

List papirja folio oblike. Na eni strani slovenski tekst, na drugi od sočasne roke: Aydtspflicht in wündischer sprach. Nr. 60.ⁿ⁾ Der Herrschaftsvnderthanen zu Lagkh. Nr. 70. — München, Kreisarchiv (Freising, Herrschaften in Österreich, Fasz. 46, Nr. 319).

3.

1629.

Ta uisoku Vredni tega Suetiga Rimskiga Cralustua Firsht inu gospud gospud Wilhelm Skof Brixni nash gnadliui Firsht inu gospud, Jem ie gnadliu dapadezhe, da ui koker neh Firshtaue gnade podloschni kmetizhi tega gospostua Bleda inu Brobstye Salseri taku^{o)} pokorni koker uam ie sapouedanu billu semkai ste pershi, dekler neh Firshtaue gnada na snaio uashe sprahe, taku sa neh firshtaue gnada meni gnadliuu porozhelli use tu koker bode sastopili na prei uam nesti. Dekler neh firshtaue gnada pod smerti ranziga tega uisoku vredniga firshta inu gospuda gospuda Daniellap) dolliodmertiha skofa inu firshta Brixni, katerimu Bug gnadliu hozhe biti, od eniga Visoku inu Zhesti uredniga Tumbcapitlna Brixni kenimu skofu, Firshta inu gospudu tega firshtaniga stifta Brixna po ordningi suoleni^{r)} tudi od Papeshaue suetusti, nashiga Vseh gnadliuistiga gospuda hitemu gnadliuu poshtatani inu confirmirani, inu natuistu ta polses taku utedu duhounim koker deshelskim notri useli inu perieli inu ie neh napre usetye debi oni napoprei kar ie Bohy Zhasti inu neh saupanim Cerkuan nuz inu pobolshane naprei fidrati uas inu use neh podlosgne meriti inu^{s)} shirmati in roko dershati, tudi temu Bogimu koker temu Bogatimu, temu Bogatimu koker ubogimu ena glich prauda inu prauiza dershati inu uoshiti, tega se ui serza resueseliti se inu sa neh firshtaue gnada srauye inu dolgu shiuaine tudi sa dolga srezhna regiringa tega usega mogozhniga Boga uestu prositi iemeli. Dekler se pak takeshni fallu spodobi inu od starishih hualeshnu sem pershlu de od uas inu useh tega stiftta kmetizhah ta nauadna persega od uas gori uesti bode taku so neh firshtaue gnada sat^{t)} ene Velike gnade uolla inu uam koker neh lubim podloschnim kenimu uelikimu troshtu inu dobrimu ta delezh pot od Brixna noter dolsiga mall ni superbil, temuzh so neh lostni^{a)} firshtaui pershoni semkai pershli uas dama ieskati inu ta persega od uas gori uesti.

Satega uolla bote ui Vse neh firshtaui gnadi koker uashimu natirlih firshtu inu gospudi takushna persega koker ie od starishih sem pershlu, tudi ui inu uashi lubi starishi sleherni

Zhas uolnu sa sturilli, glihi uishi pokornu bodete inu sturilli inu daštalli, inu usei letu sturilli kar suestim pokornim kmetizam neh firshtu inu gospudi spodobi seū inu doshni^{a)} sturiti

Pola papirja v folio obliku, štiri strani, od katerih sta s slovenskim tekstrom popisani prvi dve. Tretja je prazna, na četrti pa stoji zapisano: Formularium des Fürtrags bey der huldigung zu Veldes in teitscher vnd krainerischer sprach. 1602. — Letnica 1602 je popravljena v 1629. — Brixen. Škofijski arhiv. Signatura št. 23565.

4.

Vi tega Visoku uredniga Stifta Brixna podloshni kmetizhi tega gospostua Bleda inu Brobshtie Saseri. Bodete temu Visoku Vrednemu Firshtu Inu gospudu gospudu Jaan^{v)} Skofu Brixni goris Vsigneozhimi perstami ena persega proti Bogu inu usem Suetnikam sturili Firshtou gnadi, koker Vashimu prauimu inu Natirlich Firshtu inu gospodu Brixni, Inu poneh Firshtou gnadi smerti (katerimu Bug ta Vsiga mogozhni dolgu zhalsa pusti shiueti) pak enimu Zhesti Vrednemu Tumbcapitolnu Brixni de eniga drugiga perhodezhiga inu poterieniga skofa suesti pokorni inu naredni biti, neh firshtau gnadi inu teisti stifti Brixni zhast, nuz, pobolshane fidrati shcodu ventati inu taista na dan dati inu Vse letu kar neh Firshtou gnadi temu shiftu Brixni, inu po nek Firshtou gnadi smerti enimu Capitulnu koker ie poprei meldanu, pokorni biti, koker se brunnim suestim inu pokornim kmetizham inu podloshnim proti neh prauimu natirlih Firshtu inu gospudi spodobi sturiti, koker so uashi starifchi dolesigmah usele radi inu pokornu sturili, koker uam usem inu vslehernimu posebi sedai bug pomagai inu Vse Suetniki.

Vse letu kar nam ie naprei dershanu, smo mi Zhishtu inu dobru sastopili, ozhma tudi taistu mozhnu dershati, inu pokorni biti koker nam Bug pomagai inu Vse Suetniki.

List papirja v folio obliku. Na eni strani slovenski tekst, na drugi letnica: 1642. — Brixen. Škofijski arhiv. Signatura št. 23565.

^{a)} original! — ^{b)} popravljeno iz isuolenu. — ^{c)} za inu črtano tu.

^{d)} i popravljen iz o. — ^{e)} za vi črtano koker. — ^{f)} b popravljen iz p. — ^{g)} za inu črtano nich, ob robu dcđano od iste roke na mesti nech. — ^{h)} za de črtano p. — ⁱ⁾ za dokler črtano lsch.

^{j)} ozhete nad vrsto od druge roke in črnila. — ^{k)} l popravljen iz b. — ^{l)} mu črtano. — ^{m)} ozhini črtano. — ⁿ⁾ Nr. 60 prečrtano. — ^{o)} taku nadpisano nad koker se

^{p)} Daniella prečrtano, nadpisano Wilhelma. — ^{r)} suoleni nadpisano nad suoleli. — ^{s)} inu črtano. — ^{t)} sa napisano nad prečrtanim od. — ^{u)} se prečrtao.

^{v)} za Jaan prečrtano Wilhelmu.

illi
iti
om
ir-
-
nu
fu
ui
ti
ti
e
u
a
i

